

NOVOROČNÍ SLOVO

Již dvanáct let předkládáme na stránkách Libčických novin informace o dění v našem městě. Troufáme si říci, že ve srovnání s opozičním tiskem jsme v zásadě periodikem optimistickým. Můžeme si to dovolit, protože máme o čem mluvit a máme co ukázat, na rozdíl od škarohlídů z LOSu, kteří se snaží za každou cenu vše, co vedení města udělá, znevážit.

Omlouváme se všem čtenářům, kteří by to od nás čekali, ale ze zásady odmítáme reagovat na pomluvy a nechceme ztrácet čas vysvětlováním zkreslených či účelově zjednodušených a překroucených informací, které se objevují v Libčických křižovatkách. Raději dáváme přednost smysluplné práci a plnění našich volebních úkolů, které nám do konce volebního období zbývají splnit. Mnoho se změnilo od roku 2006, kdy na radnici vstoupil spolek Liběhrad. Díky dlouholeté a systematické práci došlo ke zhodnocení obecního majetku a město se může pochlubit novými chodníky, opravenými silnicemi, fasádami a střechami. Zvládli jsme rozsáhlé rekonstrukce budov jako je koupaliště, ZŠ, MŠ, pečovatelská služba a teď čerstvě i nová služebna policie. Postavili jsme dokonce úplně nový pavilon MŠ. Při všech těchto nemalých investicích máme stále na mysli dobré hospodaření s finančními prostředky, a proto se těšíme z každoročního finančního přebytku v řádu milionů korun. Právě z tohoto důvodu si pak můžeme dovolit velkoryse finančně podporovat kulturu, školy, zájmové organizace, spolky, sportovní oddíly, církve a potřebné občany. Vždyť není ve městě snad žádná větší či menší kulturní či sportovní nebo společenská akce, na které by se město finančně nepodílelo. Máme na mysli i akce, které pořádá LOS, např. Libčický divadelní podzim, Snow Film Fest, letní kino, Rybovku a řadu jiných.

Zdá se vám to jako paradox, že finančně podporujeme svou vlastní opozici, která nás nikdy za nic nepochválí? Nám sice také, ale protože my odmítáme politikaření za každou cenu, snažíme se podpořit každou dobrou věc. Možná tím tak trochu apelujeme na moudrost a spravedlivý nadhled všech vámi volených zastupitelů, kteří by, bez ohledu na politickou příslušnost, měli mít na mysli vždy jen dobro, prosperitu a klid ve městě.

Vážení občané, zastupitelé spolku Liběhrad v tomto volebním období ve spolupráci s hnutím ANO 2011 a TOP 09 prožili další rok tvrdé práce, kde bylo nutné investiční akce pečlivě naplánovat, připravit, realizovat a zafinancovat. Výsledky naší práce jsou vidět na každém kroku a věříme, že spolu s námi máte radost, jak se naše město postupně mění k lepšímu.

Rádi bychom v tom pokračovali i nadále a realizovali další úkoly našeho volebního programu i v r. 2017 podle investičního plánu, který se připravuje a jehož definitivní znění bude schváleno na únorovém jednání zastupitelstva města.

Rádi bychom z tohoto místa poděkovali všem zaměstnancům městského úřadu a koaličním kolegům a kolegyním za spolupráci a děkujeme veřejnosti za podporu v uplynulém roce.

Jménem svým a jménem města Libčice nad Vltavou vám přejeme hodně zdraví, spokojenosti a životního optimismu.

Ing. Pavel Bartoš, MBA, starosta
Ing. Jiří Lain, místostarosta

MĚSTSKÉ DOTACE

Rada města **vyhláší veřejnou soutěž** na podporu občanských prospěšných činností, projektů, aktivit občanů a zájmových organizací v roce 2017.

Termín pro odevzdání žádosti: 17. 2. 2017

Upozornění pro žadatele:

Dotace budou udělovány v tomto roce pouze 1x ročně!

Pravidla pro podání žádosti včetně formuláře najdete na webu města.

MĚSTSKÝ DŮM

14. 12. 2016 se konalo zasedání zastupitelstva města, které mělo na programu převážně ekonomická témata zaměřená na čerpání rozpočtu, úpravu rozpočtu a návrh rozpočtu na příští rok, jednalo se o dotacích, o strategickém plánu atp. Podrobný zápis z jednání najdete na webu města v sekci město/zastupitelstvo města.

Tomu všemu však předcházela první, bezesporu zajímavý bod programu, který zaujal i veřejnost, která obsadila jindy prázdné židle do posledního místa. Jednalo se o prezentaci architektonického návrhu na dostavbu náměstí Svobody, konkrétně na vyplnění prostoru po dvou domech č.p. 77 a 81, které stojí přímo naproti radnici a jež soukromí majitelé chtějí prodat. Město o ně, resp. o prostor po jejich zbourání, projevovalo zájem.

Rada města s předstihem oslovila pražský ateliér Foglar Architects, aby získala nezaujatý odborný názor na to, jak vzniklý prostor po zmíněných dvou domech účelně využít. Architekti nebyli nijak ovlivňováni, a tak jsme byli zvědaví, zda dle jejich zkušeného pohledu je lepší staré domy zbourat a prostor využít jako park či parkoviště, nebo jej zastavit nějakou budovou. Studie byla rodinným seskupením zkušených architektů - Ing. Akad. Arch. Petra Foglara, jeho manželky Ing. Arch. Zuzany Foglarové a jejich syna Ing. Arch. Filipa Foglara - s odborným výkladem promítnuta na zastupitelstvu. Níže citujeme názor architektů na využití prostoru po domech č.p. 77 a 81 na náměstí Svobody:

„Prostor před radnicí je novodobým těžištěm města a zaslouží si nejvyšší pozornost. Domníváme se, že právě zde má vzniknout jasně definované, reprezentativní a živé ohnisko. V souladu s připravovaným strategickým plánem i potřebami města navrhujeme proto nový „Městský dům s náměstím“. Z křižovatky vytváříme současné městské centrum. Navrhujeme nové řešení parteru (vydláždění chodníků, úpravu dopravního řešení ve prospěch pěšího pohybu a bezpečnosti lidí, dotvoření stromořadí a lavičky i mobiliár na náměstí). Zároveň věříme, že právě zde by měla obec postavit veřejně prospěšný objekt, objekt pro občany Libčic. Projekt na tento Městský dům je ve fázi studie a zapracovávání konkretizovaných požadavků na jeho stavební program. Ve fázi konceptu nyní navrhujeme víceúčelový shromažďovací sál s mnohostí a variabilitou jeho uspořádání, klubovnu pro volnočasové aktivity, kavárnu, prostory pro knihovnu s infocentrem a další využití pro místní komunitu. Paralelně předpokládáme i renovaci fasády radnice pro reprezentativní spolupůsobení obou budov.“

Studie Městského domu, jak jsme jej pracovně nazvali, je zatím prvním návrhem, který se v případě, že se městu podaří zmiňované domy vykoupit, bude ještě připomínkovat, přemalovávat a doladovat tak dlouho, dokud nezíská podobu komunitního domu, který by poskytl veřejnosti multifunkční využití a byl zároveň ozdobou centra našeho města.

Vyžádá si to svůj čas, pilnou práci architektů i vedení města, které by rádo na případnou stavbu takového domu získalo dotaci. O vývoji této záležitosti budete průběžně informováni.

Rada města

Skica navrhovaného Městského domu.

Klub seniorů

- 4. 1. Současná Indie
- 5. 1. Výtvarná dílna v galerii Uhelný mlýn
- 11. 1. Výtvarná činnost
- 18. 1. Procvičování paměti
- 25. 1. Program dle dohody

ZŠ HLEDÁ ŠKOLNÍKA

Své nabídky se stručným životopisem
zasílejte na:

raveane@skola.libcice.cz

Bližší informace získáte
na tlf. 775 321 486.

KONTEJNER V KOLONII

Město Libčice nad Vltavou věnuje velkou péči nakládání s odpady. Kromě pocitu uspokojení z této práce máme také určité potíže, které se objevují v prostoru Kolonie č. 411. Již v minulosti někteří nedisciplinovaní obyvatelé Kolonie nakládali s odpady svérázným způsobem, a proto byl pro ně umístěn velký kontejner přímo do areálu Kolonie.

Nájem kontejneru byl však společností FCC Regios ukončen ke dni 1. 12. 2016 z následujících důvodů:

- Obsah kontejneru byl dvakrát úmyslně zapálen, ohněm byla poškozena konstrukce dvou kontejnerů a tím vznikla provozovateli, odvozci odpadů, značná škoda. Ještě je třeba zmínit vážné poškození blízkých stromů – lip ohněm.
- Kontejner nebyl využíván jen na komunální odpad, ale v průběhu let se stal skládkou různých odpadů, které se likvidují jiným předepsaným způsobem.
- Někteří občané v Kolonii přestali plnit své povinnosti dle zákona o odpadech a do kontejneru ukládali leckdy různé nebezpečné odpady, jako jsou oleje, barvy, azbest, asfaltové lepenky ze střech, a to navzdory tomu, že je ve městě zaveden dvakrát ročně mobilní svoz nebezpečného odpadu.
- Dále se v kontejneru objevoval papír, plast, tetrapak a sklo, i když jsou v těsné blízkosti kontejneru na tříděný odpad.
- A v neposlední řadě i některé firmy, jež nedodržují svou povinnost mít uzavřenu smlouvu přímo s firmou nakládající s odpady, resp. skládkou, odkládaly odpad zde. Takové chování se městu velmi prodrazuje, v cenových rozdílech za jednotlivé druhy odpadu. Na základě těchto důvodů je kontejner nahrazen kovovými odpadovými nádobami. V případě potřeby bude jejich počet zvýšen.

Vážení občané, jak známo, o svěřený majetek se musíme starat s péčí řádného hospodáře. Město v žádném případě nepřipustí návrat k nepořádku v Kolonii, který si pamatujeme před rokem 2006. Stálo nás to hodně sil a peněz než byl v Kolonii nastolen pořádek. Výše uvedené opatření slouží jak občanům v Kolonii, tak i občanům žijícím mimo tuto část města.

Jaroslav Čermák

TERMÍNY UMÍSTĚNÍ KONTEJNERŮ

v I. pololetí roku 2017

NEDĚLE

Leden	29. 1.
Únor	26. 2.
Březen	26. 3.
Duben	23. 4.
Květen	28. 5.
Červen	25. 6.

Kontejnery budou umístěny v uvedených termínech na těchto místech:

- Libčice n/Vlt.** - křižovatka ulic Nerudova, Palackého, Na Radosti a Tržní
- Libčice n/Vlt.** - Kralupská
- Letky** - Letecké nám.
- Chýnov** - ul. Ke Studánkám
- Chýnov** - Sídliště Pod Saharou k čp. 705 (vedle dětského hřiště)

DOLANY

NAD VLTAVOU

V České republice je 18 obcí se jménem Dolany, s jehož výkladem jazykovědci neměli moc práce, neboť logicky označuje dol či údolí, kde se obce nacházejí.

Stejně tak je to s obcí Dolany v našem těsném sousedství, jejíž název se historicky nijak neměnil. Již první zmínka o obci nese její současné jméno: Przibislaus de Dolan (1318), ves Dolany (1438), Dolany (1890).

Ovšem na konci roku 2016 došlo k poměrně zásadní změně v názvu. Takže už žádné Dolany u Kralup, u Prahy, nebo vedle Libčic, ale od teď oficiálně a jednou provždy jsou to Dolany nad Vltavou.

Bereme na vědomí a gratulujeme!

Hannah Bartíková

VÁNOČNÍ DÁREK NEBO POVÁNOČNÍ HUBNUTÍ?

Chcete změnit svůj životní styl,
naučit se zdravě jíst a správně cvičit?
Chcete se opět dostat do kondice
nebo zhubnout přebytečná kila?

NABÍZÍM:

- Výživové plány, jídelníčky
- Trénink (individuální i skupinový)
Možnost cvičení i v pohodlí svého domova
- Využití zelených potravin
Green Ways v prevenci i léčbě zdravotních problémů

Kontakt: Mgr. Alena Vídeňská
Tel: 775 365 080
Email: alena.videnska1@seznam.cz
Web: videnskafitnessrener.webnode.cz

*Těším se na naše
společné změny.
Vaše trenérka
Ája*

HASIČI
SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ
LIBČICE NAD VLTAVOU
vás srdečně zve na

Hasičský ples

v kulturním domě
v Libčicích nad Vltavou

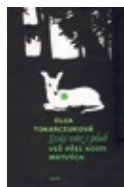
13.1.2017
od 20.00 hodin

vstupenka 100 Kč

bohatá tombola
taneční vystoupení
překvapení v podání HASIČŮ

k tanci a poslechu hraje skupina **Shakers Band**

Doporučuji

20. dubna příštího roku půjde do kin film s Miroslavem Krobem Přes kosti mrtvých. Režie se ujala Agnieszka Holland, prominentní polská filmová a televizní režisérka, která je držitelkou mnoha ocenění za svou práci, mj. i za třídílný film Hořící keř o Janu Palachovi z r. 2013. Obě jména, M. Krobot a A. Holland, jistě nejen ve mně, vzbuzují radost, že se máme na co těšit. Příběh z malé osady na česko-polském pomezí, kterou vyděsí několik po sobě následujících záhadných vražd. Morální thriller. Film má předlohu v knize Olgy Tokarcukové „Svůj vůz i pluh veď přes kosti mrtvých“, což je luxusní zábava.

Šárka Sekerová

Nové knihy

- Filer, N.:** Šok z pádu, Argo 2016
Gottlieb, E.: Nejhodnější chlapec, Argo 2016
Hartl, P.: Okamžiky štěstí, Boudrdon 2016
May, P.: Umrličí cesta, HOST 2016
Strunecká, A.: Doba jedová, Triton 2016
Szczygiel, M.: Projekt: pravda, Máj 2016
Vargas, F.: Kavalkáda mrtvých, Garamond 2016
Vladislav, J.: Proměny legendy o stromech a květinách, Malvern 2016
Zibura, L.: Pěšky mezi buddhisty a komunisty, Albatros 2016

Šárka Sekerová

RIZIKOVÉ KÁCENÍ
www.rizikovekacenipraha.cz

Filip Jarušek
Zahradní 214, Libčice nad Vltavou
tel.: 606 567 274
e-mail: info@rizikovekacenipraha.cz
IČO: 74771108

ČESKÁ MŠE VÁNOČNÍ

Kdo jste nebyli 17. prosince 2016 v evangelickém kostele na „Rybovce“, tak jste přišli o nevšední předvánoční zážitek.

Lavice byly obsazeny do posledního místečka, stejně tak jako pomyslné jeviště. Početný pěvecký sbor Scandulu sbormistra Jana Šindeláře, sólisty Marii Lulkovou (soprán), Pavlu Kšicovou (alt), Martina Slavíka (tenor), Miroslava Jiráka (bas) a komorní orchestr, složený z učitelů a bývalých žáků ZUŠ Libčice a Kralupy, řídil velmi elegantně a s přehledem pan Lu-boš Harazin.

Kostel se rozezněl všem nám dobře známými melodiemi, a jak jsem si pak v kuloárech u umělců i diváků ověřila, i z jejich pohledu vše souznělo v originální chrámové akustice v čistou harmonii. Nádherná a neopakovatelná sváteční nálada podtržená pro pozorného diváka viditelnou souhrou a přátelstvím všech protagonistů vydařeného představení, kteří se dobře znají a citlivě na sebe reagují.

Jako si nedovedeme představit Vánoce bez ryby, nemůže být advent bez „Rybovky“. A pokud ji umí tak skvěle zahrát, zazpívat a dirigovat přímo „naši“, je to zážitek o to silnější.

Gratulujeme a děkujeme za krásný umělecký zážitek.

Hannah Bartíková

Foto: Marek Coufal

Aby i Vám v roce 2017 stačilo k radosti málo..

PF 2017 Kulíšek

CO NOVÉHO V KULÍŠKU?

Listopad a prosinec v Kulíšku byl barevný a plný písniček. Kromě dlabání dýní, tajemné výpravy za světýlky, zapalování svíček na opuštěných hrobech na libčickém hřbitově, nezapomněli Kulíšci upéct svatomartinské rohlíčky a vydat se hledat svatomartinskou podkovu. V Chýnovském lese, kde jsme objevili spoustu krásných míst a neprobádaných cest, jsme zvládli nainstalovat ptačí budku. Na provazovém žebříku jsme si užili spoustu legrace, stejně jako při hře na „kočku a sýkorky“. Vyjeli jsme na výlet do trojské botanické zahrady podívat se, jak je to se životy mravenců, a následně jsme ušli velikánský kus cesty na vlak.

Během listopadu předala Káča Judová koordinování školky Kristině Heřtové. Kontakt najdete na našich stránkách www.kulisek.netluk.cz.

V adventním čase jsme nelenili a zahájili jsme jej honičkou na „Čerta, anděla a Mikuláše“. Děti vyrobily dva adventní věnce, napekly cukroví, odlily si ze včelího vosku svíčky, ozdoby a lodičky. Kromě pravidelných pondělních zpívání jsme měli jedno hudební dopoledne navíc za doprovodu basy Františka Raby. Ve středu 14. 12. jsme se vydali na výstavu betlémů do muzea ve Velvarech. V posledním adventním týdnu nás neminula nadílka a Vánoční příběh.

V roce 2017 si budeme povídat o tom, jak plyne čas. Jak je to s ročními obdobími. Se světlem a tmou apod. A když napadne sníh, tak se budeme věnovat zimním sportům.

Na závěr bychom chtěli poděkovat dětské ambulanci paní doktorky Miroslavy Kuglerové za sponzorský dar naší školce a také za velmi zajímavou besedu pro rodiče o tom, jak je to s rýmou a podobnými nemocemi a chozením do školky.

Kristína Heřtová

NÁVŠTĚVA POLICEJNÍ STANICE

30. listopadu jsme se šli s dětmi ze Školičky Máváček podívat do ulice Za Kovárnou, kde pro nás připravili zajímavou a poutavou besedu zaměstnanci Policie ČR - obvodního oddělení pod vedením nadporučíka Mgr. Bc. Miloše Petříka. Po počátečním ostychu se děti rozpovídaly a byly ochotné vyzkoušet si výstražnou policejní vestu, prohlédnout si obušky či navléknout si náramky. V závěru si děti směly nasednout do policejního auta, a to i na místo řidiče! Zvuková a hlavně světelná houkačka děti přímo nadchla. Pan nadporučík Petřík byl mile překvapen, že už takto malé děti znají barvy na semaforu i co tyto barvy znamenají. Děti si potom ještě po celý zbytek dne o svých zážitcích nadšeně povídaly.

Moc děkujeme za tuto besedu a za čas zúčastněných zaměstnanců.

Nadja Šindelářová

FORUMLIBCICE.CZ

RESP. KOALIČNÍ PARTNEŘI

LIBĚHRAD, ANO2011 A TOP09

PŘEJÍ VŠEM PŘÁTELŮM A OBČANŮM MĚSTA,
ABY VÁM V PŘÍŠTÍM ROCE VŠE TAK PĚKNĚ VYŠLO,
JAKO SLUNCE NAD LIBČICEMI NA NAŠÍ NOVOROČENCE.

forumlibcice.cz

Příjemné prožití vánočních svátků a hodně zdraví a úspěchů v novém roce 2017 přeje
PhDr. Vladimír Matoušek

Intenzivně pracujeme na našem libčickém projektu.

LIBČICKÁ PLOVÁRNA
nabízí v zimním období využití restaurace
případně i parku a sportovišť na:
svatby
schůze a semináře s možností promítání
narozeninové a firemní večírky
hudební večery
sportovní akce

Objednávky na tlf.. 732 927 799, Radek Černý

POZDRAV Z DD VELVARY

Navštívili jsme dvě dámy z Libčic, které žijí v domově důchodců ve Velvarech, a to paní Johanu Kiselícovou, která ve svých 93 letech již méně slyší, chození jí také moc nejde, ale úsměv na tváři a humor jí vůbec nechybí. Pana starostu považovala za předsedu, jak se v jejím mládí funkce starosty nazývala, a mě osobně velmi dojala tím, že pečlivě čte všechny naše noviny, které jí příbuzní z Libčic pravidelně dovážejí. Prý u čtení ráda vzpomíná na své milované Libčice a uvědomuje si, co se tu všechno změnilo.

Paní Věra Dvořáková, která bydlí o patro níže, nás přivítala s laskavostí sobě vlastní a potěšilo nás, že je v tak dobré kondici, že přijede 5. ledna na návštěvu do Klubu seniorů a zúčastní se Výtvarné dílny v Uhelném mlýně. Má prý z té možnosti přijet zase po čase do Libčic, za což je třeba poděkovat panu Hudkovi, který jí zajistí dopravu, velikou radost. Setká se se svými kamarádkami a po letech zase uvidí areál šroubáren, kde pracovala celých 40 let.

Máme prý od obou žen, které se stále cítí býti libčickými občankami, všechny pozdravovat, tak to rádi činíme a přejeme jim hlavně pevné zdraví.

Hannah Bartíková

Věra Dvořáková s pány Bartošem a Hudkem, kteří ji návštěvou potěšili. Foto: Hannah Bartíková

Jolana Kiselícová na svých 93 let rozhodně nevypadá.

Foto: Milan Kiselica

OLYMPIÁDA V ČESKÉM JAZYCE

V pondělí 12. prosince se konalo školní kolo Olympiády v českém jazyce. Žáci se potýkali se zajímavými úkoly, které testují jejich jazykové dovednosti nad rámec běžné výuky. Letošního školního kola se zúčastnilo celkem devět žáků. Ačkoliv je olympiáda určená pro 8. a 9. třídu, mezi řešiteli byla i Marie Pavlíková, žákyně 6. třídy. Ta v celém klání zvítězila. Tímto jí velice gratulujeme. Dva nejlepší žáci postoupí do okresního kola, a my jen doufáme, že naši vítězce bude postup na základě výjimky umožněn.

Mgr. Martina Brondičová

SBÍRKA PRO ÚTULEK LESAN

Každý rok pořádáme před vánočními svátky sbírku pro kralupský psí útulek Lesan, pro kterou si zástupci útulku přichází osobně a besedují s dětmi. Velkým oživením je vždy nějaký pes, kterého do školy obvykle berou s sebou. Letos přišli sice bez pejska, ale oboustrannou radost z dobrého skutku to nijak nepokazilo.

Mgr. Drahomíra Raveane

EXKURZE DO TEREZÍNA

V úterý 13. prosince se žáci sedmé, osmé a deváté třídy vydali na školní exkurzi do Terezína. Cílem výletu byla prohlídka bývalé věznice gestapa a židovského ghetta. Oba objekty se nachází v Terezíně. První zastávkou byla Malá pevnost, která během druhé světové války sloužila jako věznice pražského gestapa. V této nechvalně známé věznici byli během druhé světové války internováni odpůrci nacistického režimu, kteří zde byli podrobeni brutálnímu mučení a děsivým životním podmínkám. Naši žáci se mohli na vlastní oči přesvědčit, v čem museli vězni přežívat a jakému psychickému a fyzickému nátlaku museli čelit. Velký dojem na žácích zanechaly nejen cely, v kterých vězni žili, ale i cely, v kterých byli vězni mučeni, například temnice, kde byly oběti nacizmu mučeny naprostou tmou.

V druhé části pevnosti mohli žáci vidět domy dozorců a představit si neuskutečný kontrast těchto dvou světů, za zmínku by jistě stála i obvodová chodba pevnosti, která podtrhávala ponurou atmosféru tohoto místa.

Po skončení prohlídky Malé pevnosti jsme se přesunuli do samotného města Terezín, které v době okupace sloužilo jako židovské ghetto.

V místním muzeu je umístěna stálá expozice, díky níž se naši žáci mohli seznámit s poměry a osudy lidí, kteří v ghettu žili. Silným zážitkem je již první místnost, kde jsou jména všech dětí, které byly v ghettu umístěny, stejně jako mapa všech koncentračních, pracovních a vyhlazovacích táborů v nacistické říši.

Kromě již zmíněných věcí děti zaujaly příběhy lidí, pro které bylo toto místo jen přestupní stanicí do vyhlazovacích táborů na východě. Na závěr návštěvy muzea jsme zhlédli dokumentární film o ghettu z doby války a žáci tak mohli porovnat realitu se živým obrazem, který byl představován tehdejší veřejnosti.

Kromě muzea jsme ještě viděli ukázkou ubytování zdejších lidí a jejich uměleckou tvorbu, do které se promítalo všudypřítomné utrpení.

Na závěr naší exkurze jsme navštívili ještě márnici, kde bylo na vystavených rakvích jasné vidět, v jakém stavu vězni umírali, a krematorium s přilehlým hřbitovem.

Na záky udělala tato exkurze silný dojem a dala jim lepší představu o jedné ze smutných kapitol dějin 20. století.

Mgr. Tomáš Rampír

www.autohouser.cz

PNEUSERVIS

Přílepská 1233 Roztoky

Prodej pneumatik a disků všech značek, typů a rozměrů. Auto, moto, nákladní, stavební, hobby, speciální. Provádíme odbornou montáž a opravy pneu na nejmodernějších strojích s nejmodernějšími technologiemi. Odborná konzultace při výběru nabízeného zboží. Nabízíme uskladnění i kompletních sad kol a jejich servis. Prodej příslušenství. Přímé zastoupení prémiových značek pneumatik a disků.

KONTAKT:

Lumír Novotný, 774 151 334,
lumir.novotny@autohouser.cz
Bohumil Houser, 731 151 341,
PRODEJ A SERVIS, 220 911 128,

AUTOSERVIS

Přílepská 1707 Roztoky

Zajistíme pro vás STK včetně měření EMISÍ. Opravy vozů všech značek. Mechanické opravy, autoelektrika, servisní prohlídky po najetých kilometrech, výměny olejů, diagnostika, výměny čelních i ostatních skel, servis klimatizace a dezinfekce ozonem, montáž příslušenství a zabezpečení vozů, opravy brzd, výměny výfuků, opravy podvozků, výměny tlumičů pérování a další. Zajistíme pro vás opravu havarovaného vozu včetně kompletního zastupování v jednání s pojišťovnou. Seřídíme geometrii vašeho vozu na nejmodernějším 3D zařízení. Zapůjčení náhradního vozu.

KONTAKT:

Josef Čížkovský, 731 151 334
Miroslav Vejbořa, 731 862 462
STK EMISE, 233 910 042
servis@autohouser.cz

AUTODÍLY

Přílepská 1233 Roztoky

Velkoobchod a maloobchod. Prodáváme široký sortiment náhradních dílů na většinu automobilů ve spolupráci se značkovými i neznačkovými dodavateli. Naši hlavní dodavatelé jsou: AŠ FINANCIAL, AUTO KELLY, APM, ACI, ELIT, INTER CARS, MG PARTS, SPEI SERVIS, STAHLGRUBER, STUALARM a další. Po dohodě zajistíme i originální náhradní díly. Samozřejmě mají dovoz až do vaší dílny.

KONTAKT:

Martin Franc, 739 465 534,
martin.franc@autohouser.cz
Tomáš Kukelka, 731 151 337
Jaroslav Konečný, 731 151 343

UHELNÝ MLÝN

JÓGA POD OBRAZY

Zveme vás na lekci jógy, kterou pořádáme v galerii ARTO.TO v Uhelném mlýně, z čehož vyplývá vysvětlení, proč jsme tuto naši nezvyklou akci nazvali Joga pod obrazy. Cvičení vám zpřijemníme prohlídkou výstavy s výkladem kurátorky a seznámíme vás s industriální architekturou budovy Uhelného mlýna.

Začínáme v lednu 2017 a lekce se budou konat vždy jednou za měsíc, a to v sobotu od 10:30 do 12:00 v následujících termínech: 21. ledna, 25. února, 18. března, 22. dubna, 20. května a 17. června.

Komu jsou lekce hatha jógy určeny?

Všem, kteří mají chuť si zacvičit v příjemném prostředí galerie v Uhelném mlýně. Lekce nejsou omezeny ani věkem, ani fyzickou zdatností. Budeme se věnovat pozicím (asány), práci s dechem (pranayama) a relaxaci.

Kdo lekce povede?

Zkušená lektorka jógy Terezie Šimáčková (7 let praxe, 2010 Certificate of Training for the Hatha Yoga Teacher - Yoga Alliance, 2015 Yin Yoga Teacher). Pokud se vám lekce budou líbit, připravujeme na sezónu 2017/18 i další speciální lekce jógy se zajímavými lektory z Prahy.

Co si vzít s sebou?

Pohodlné oblečení, podložku vhodnou na jógu, deku či mikinu na relaxaci, cvičí se naboso. Již po několika prvních lekcích pocítíte zlepšení stability a koncentrace, posílení a protažení celého těla.

Kde nás najdete?

Uhelny mlýn je v areálu Šroubáren v sousedství komínu s reservoárem. Ve vřátnici, kterou musíte projít, se snadno doptáte.

Jaká je cena lekce?

Jedna 90 minutová lekce vás přijde na 180 Kč.

Jak se objednávat?

Rezervace, dotazy, připomínky prosím na email: terezie@simacek.org.

A ještě něco navíc?

Mimo to, že si v atraktivním prostředí Uhelného mlýna procvičíte tělo i ducha, můžete se v případě zájmu dozvědět něco o historii Šroubáren a nejstarších industriálních budov, které zde dodnes stojí a postupně získávají nový účel svého využití. Rádi zájemcům ukážeme i podzemí sousední kotelny, která za čas bude zrekonstruována. Rádi vás pozveme i na příjemné občerstvení a posezení na terase, jen za symbolický příspěvek. Těšíme se na vás!

*Andrea Hoffman Nečasová (kurátorka)
Terezie Šimáčková (lektorka)*

MARIE FISCHEROVÁ-KVĚCHOVÁ
v roztokém muzeu až do 26. 3. 2017

Muzeum v Roztokách otevřelo 8. prosince zajímavou výstavu obrazů, jejichž autorka je neodmyslitelně spojena s naším městem, neboť, jak už její příjmení napovídá, Marie Fischerová-Kvěchová si vzala za manžela Jana Fischera, syna nám všem dobře známého Karla Fischera - zakladatele libčické cihelny.

S laskavým souhlasem muzea v Roztokách níže uvádím výňatek z textu o životě a díle pozoruhodné umělkyně, která zvládala na výbornou hned několik oborů výtvarného umění. Na výstavě si tak můžete prohlédnout její akvarely, kresby, grafiku, ilustrace i textilní a kostýmní návrhy.

„... často jsem si již alespoň řekl, že kdyby bylo do Paříže jen tak daleko jako z Letek do Žalova, že bych k Vám přišel často s prosíkem, abyste mi přeladila náladu.“, napsal malířce její budoucí manžel MUDr. Jan Fischer v jednom z mnoha milostných dopisů, které si psali v době jejího studijního pobytu v Paříži v letech 1913–1914. Narážel tím na schůzky v Žalově během plenérů se studenty uměleckoprůmyslové školy vedených Jakubem Schikanederem, kam za ní na koni Janínek, jak ho ráda oslovovala, zajížděl z Libčic-Letek.

Marie Fischerová-Kvěchová se narodila 24. března 1892 v Kutné Hoře Marii Kvěchové, rozené Zuvačové, a Otmaru Kvěchovi, budoucímu intendantovi Národního divadla. Rodina se záhy přestěhovala do Prahy, kde Marie navštěvovala měšťanskou dívčí školu na Královských Vinohradech, jejímž ředitelem byl Karel Václav Rais, a kde byla žačkou spisovatelky Marie Gebauerové. Talentovaná dívka byla v roce 1906 přijata na uměleckoprůmyslovou školu, kde studovala u již zmiňovaného Jakuba Schikanedera, Emilie Krostové a Josefa Schussera.

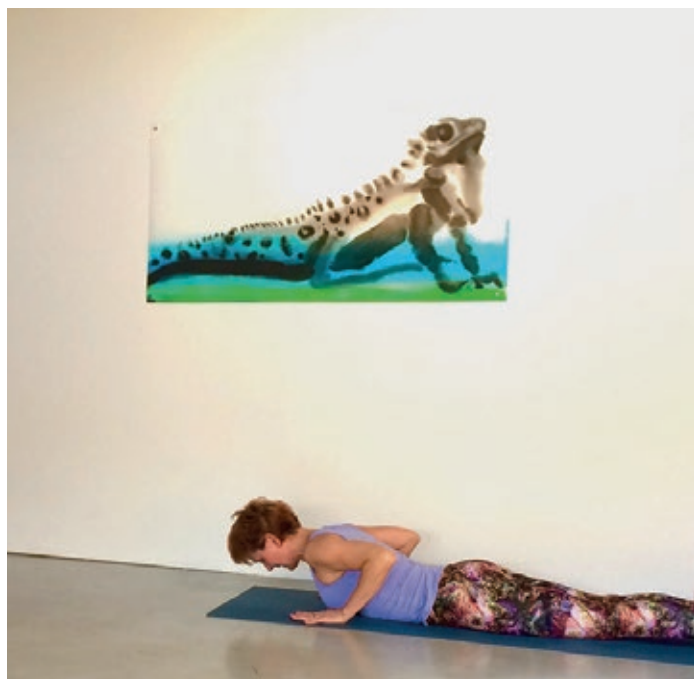
S blízkou přítelkyní a spolužačkou Boženou Vohánkovou odcestovala v roce 1913 na doporučení Zdenky Braunerové na studijní pobyt do Paříže, jenž však byl zkrácen vypuknutím první světové války. Po návratu z Paříže se provdala za MUDr. Jana Fischera, gynekologa a porodníka, který měl pro emancipovanou umělkyni neobyčejné pochopení. Ze šťastného svazku se narodily tři děti, Marie, Jan a Jelena. Nejprve bydleli v Praze, později se přestěhovali do vily Sacrabonie v Černošicích, kde v podkrovním ateliéru s terasou Marie Fischerová-Kvěchová tvořila.

Vytvořila úctyhodný počet ilustrací ke knížkám pro děti, z nichž některé textově koncipovala sama, často vycházejíc z lidových říkadel a písní. Ráda cestovala se skicákem, díky čemuž vznikla celá řada národopisných studií a skic, ve kterých autorka navazovala na práce Josefa Mánesa, Mikoláše Alše, Joži Uprky a dalších. Se stejným zápalem a podobně systematicky se Marie Fischerová-Kvěchová věnovala kresbě a malbě rostlin. Vznikl tak rozsáhlý soubor akvarelů provedených s téměř vědeckou přesností, které však zároveň vynikají něhou a půvabem.

Marie Fischerová-Kvěchová se etablovala také jako textilní a módní návrhářka se zaměřením na dámskou a dětskou módu. Pracovala pro pražské družstvo Zádruha, zaměřené na zhotovování a prodej rukodělných předmětů a textilních výrobků tradičními postupy, jehož spoluzakladatelkou byla malířčina matka Marie Kvěchová. Byla nadšenou sběratelkou hraček, historického textilu a obuvi, vytvořila papírové vystřihovací betlémy, věnovala se reklamní tvorbě apod.

Marie Fischerová-Kvěchová zemřela 2. června 1984 ve věku 92 let. V celém jejím díle nejsilněji rezonuje láska k dětem, k lidové kultuře a k přírodě.

Hannah Bartíková

MÝM ÚKOLEM JE NIC DOBRÉHO NEPOKAZIT

Rozhovor s evangelickým farářem Tomášem Cejpem

Tomáš Cejp vystudoval malířství na AVU a evangelickou teologii na UK. Než se stal farářem, působil jako restaurátor, což odpovídalo jeho výtvarnému vzdělání, ale neuživilo jej to, a tak pracoval jako stavitel, dokonce jako dělník, topič či uklízeč. Je ženatý, žije se svou ženou a třemi dětmi v Praze v Karlíně a za své koníčky označil architekturu, hudbu a sport. Na to jsem se jej v následujícím rozhovoru nestihla zeptat, ale doufám, že i tak se mi podařilo představit vám osobnost, která bude na nějakou dobu neodmyslitelnou součástí duchovního a společenského života v našem městě.

Všimla jsem si, že jste na webu ČCE veden jako kazatel. Jaký je mezi kazatelem a farářem rozdíl a jak vás mám tedy titulovat?

Nejradši nejsem titulován vůbec, ale když to musí být, tak pane faráři. Podle mě jsou českobratřští faráři obecně kazatelé, to je profese, stav, do kterého byli „ordinováni“. Po instalaci na konkrétní sbor jsou faráři.

Od kdy jste oficiálně novým farářem v našem městě?

Od 1. 12. 2016, ale jako host jsem tu býval nepravidelně už od podzimu.

Je vaše působení v Libčicích nějak časově omezeno?

Zatím jsem byl zvolen na 13 měsíců, tedy do konce roku 2017. Bydlím se svou rodinou v Praze, takže nepotřebuji v Libčicích bydlení a mohu sem z Prahy pohodlně dojíždět. Stal jsem se tím pádem vhodným kandidátem na překlenovací období, kdy se bude rekonstruovat fara.

Co se tu dá za jeden rok, kromě rekonstrukce fary, pro farníky udělat?

Chtěl bych do života sboru vrátit to, čemu říkám sborové standardy. To znamená jednou týdně setkání nad Bibli, neboli biblické hodiny, jednou týdně výuka dětí, jednou týdně mládeže a jednou příprava starších dětí na zkoušku dospělosti, čili konfirmace.

Co to znamená?

Čerstvě dospělí lidé potvrzují při konfirmaci svůj křest, ke kterému byli v povijanu přismýšleni rodiči, čemuž se nemohli nijak bránit. Je to podobné jako svatě biřmování u katolíků.

Ještě něco?

Na evangelické fary by měly být pravidelné úřední hodiny, kdy tam farář bude vždy k dispozici. Kromě toho do mé práce patří ještě spousta různých nepravidelných setkání a jednání. Neodmyslitelnou součástí našich aktivit je všem chvalně známý pěvecký sbor Scandula, v kterém zpívá řada našich farníků.

Setkáváte se s farníky i mimo faru?

Samozejmě. Stačí se domluvit a můžeme spolu klidně vyrazit na nějakou cestu. Kromě toho vykonáváme návštěvy a rozhovory přímo v rodinách, seniorských domovech, případně v nemocnicích.

Tvrdí se, že dobrý farář musí být i psycholog či psychoterapeut?

Bylo by ode mne tróufalé to tvrdit také, ale za nejdůležitější považuji udržovat dobré vztahy mezi lidmi, k čemuž vždy přispívá dialog, který je též nedílnou součástí psychologie. U nás se vztahy odehrávají jaksi přímo „před obličejem Hospodinovým“.

Dobré vztahy a dobrá nálada jsou důležitým základem jakékoli skupiny lidí ať už na pracovištích či v zájmových skupinách nebo v rodinách.

Jeden zkušený farář kdysi radil začínajícímu slovy: „Vyprdni se na všechno a tři roky se starej o dobrou náladu ve sboru“. To mi utkvělo v paměti a rád bych se tím řídil i tady.

Jak je vlastně libčický sbor velký?

Poměrně malý, ale nebývale živý a samostatný. Žasnu, co všichni při svých zaměstnáních stihnou – učí děti, navštěvují své staroušky, pořádají koncerty, výstavy, zvládají velké stavební úkoly a mají zahradu v dokonalém stavu. Ta je přímo okouzlující.

S tím mohu jediné souhlasit, neboť ji od dětství znám. Chodívali jsme si sem po škole hrát ke Karasovým. Syn pana faráře, Michal, byl sice o pár let starší než já, ale hrál s námi ve školním divadle, tak jsme se dobře znali. Vždy jsem měla zato, že zahrada patří k fari, ne ke kostelu. Vážně o ni pečují členové sboru a ne „farářovic“?

Říkám, že nad nimi žasnu. Dokonce napsali do mé pracovní smlouvy, že starost o zahradu není věcí faráře.

Všimla jsem si, že v řadě okolních obcí evangelický kostel chybí.

A právě proto, že jsou naši farníci rozptýlení po okolí, musí dojíždět do Libčic, což samo o sobě přináší určité nevýhody, neboť se ne vždy mohou všichni v týdnu na faru dostavit.

Takže jezdíte za nimi?

Ano. Setkáváme se např. v Kralupech, Holubicích a teď nově i v Roztokách, kde budeme učit děti a pořádat bohoslužby pravděpodobně dvakrát měsíčně.

Znal jste Libčice předtím, než jste sem byl vyslán?

Asi před 10 lety jsme se sem s přáteli přeplavili přívozem a navštívili v nějaké kostelní zahradě festival různých pěveckých sborů, včetně židovských a folkařů. Pamatuji si, že Dáša Voňková hrála a najednou jí začali ze stromů odpovídat ptáci – a pak ona jim a zase oni jí.

Prostě si to řekli zpěvem.

Když jsem teď na podzim do Libčic přijel, uvědomil jsem si, že to byla zahrada kostela sv. Bartoloměje.

A byl jste na festivalu Tichý hlas pro svatou zemi, který pořádala katolická a evangelická farnost spolu se Společností křesťanů a Židů, což se vždy konalo za finanční podpory města.

Ano, a to je přesně to, co já považuji za mimořádně cenné – vzájemné dobré vztahy jak s páterem Bubeníčkem „odvedle“, tak s vedením města a veřejností, bez rozdílu vyznání. Neraď bych se mýlil, ale mám dojem, že jsou tyto vztahy nastavené v tomto městě dobře a že stojí pevně na vzájemné toleranci a respektu. Mým úkolem je tedy nic dobrého nepokazit, případně se přičinit o něco navíc.

Vždy mně připadalo zvláštní, až romantické, že škola je hned vedle fary. Dvě, obzvláště za totality, odlišné dominanty. Stačilo ujít jen pár kroků a školní hluk typický pro konec výuky za zdmi farní zahrady záhadně zmizel.

Je to velmi milé, že naším nejbližším sousedem je zrovna škola, z níž několik dětí na faru pravidelně dochází. Rád bych se školou měl dobré vztahy a hezky po sousedsku se s „ní“ občas vídal.

Jak se vám líbí naše město?

Moc. Neustále mě okouzluje řeka, která vytvořila údolí, ve kterém se město skrývá před větrem. Vědomí, že tady bydleli Keltové, dává tomuto místu nezaměnitelný půvab. Vnímám i výjimečnou krásu náhorní planiny, v níž jsou obce zařezané do soutěsek, které pro ně kdysi vytvořila Vltava se svými přítoky. Ke kouzlu řeky a lodnímu provozu na ní patří i tesklivá romantika nádraží a vlaků. Na ty trpím.

A kostel?

Nádherný, jednoduchý kostel s věží dominuje středu města již 154 let. Základní kámen byl položen v r. 1863 na pozemku, který farnosti prodali J. Smolík a V. Krivánek.

Předpokládám, že se o tom dochovaly nějaké dokumenty, když to víte tak přesně.

V r. 1864 byla do kopule kostela uložena pamětní listina, z které lze vyčíst tyto přesné údaje. O řadu let později, když se kostel opravoval, což bylo v letech 1955 a 1978, tehdejší faráři Jan Karas a Jiří Tytl přidávali do kopule postupně další dobové zprávy o životě farnosti i města.

Víte, že jsem teprve nedávno zjistila, že evangelický kostel nemá a nikdy neměl zvon?

Na návštěvě ve škole na vánočních trzích.

To je pravda. Věž je k tomu sice uzpůsobena, ale zřejmě při stavbě kostela došly peníze, a tak máme věž bez zvonu.

Moc by se mi líbilo, kdyby se do kopule přidala nová dobová zpráva o tom, že třeba v roce 2017 byl ve věži zavěšen nový zvon.

Tak to by se líbilo i mně.

Předpokládám, že je evangelický kostel kulturní památkou.

Předpokládáte správně. Stalo se tak v r. 2010 s odůvodněním, že se jedná o sakrální stavbu s neorománskými prvky z let 1863-1865 s čistě architektonicky pojatým interiérem s klenutou síní.

Vždy mně připadalo zvláštní, že evangelický a katolický kostel stojí téměř v těsném sousedství.

Na tom není nic zvláštního. To je pro křesťany typické. Kdybyste se mě zeptala, který kostel jako stavba se mi líbí více, tak bych s odpovědí asi váhal.

Vám se přeci musí především líbit ten váš, včetně fary, která teď prochází velkou rekonstrukcí.

Máte pravdu. Fara je stará, ale má své kouzlo, které přestavba nesmí poničit.

Jak to tam bude vypadat? Můžete naznačovat?

Dole zachováme v maximální míře jejího původního ducha, bude se vyměňovat topení a elektrika, ale okna a dveře chceme zachovat. Socialistické dveře budou nahrazeny replikami těch úplně původních. Přízemí bude patřit sboru, kde se konají bohoslužby, setkání s dětmi atd.

A nahoře?

Tam se strhne Boží dopuštění. Půda bude přestavěna na nový farářský byt s terasou do zahrady. Zásadou celé rekonstrukce je staré podtrhnout a moderní prvky zakomponovat co nejcitlivěji. Musím ale říci, že toto vše bylo vymyšleno a rozjeté ještě předtím než jsem sem přišel, takže mým hlavním úkolem je vše podpořit, nepřekážet a nepokazit.

Půdní byt s terasou do zahrady, to zní jako luxusní bydlení. Nebude vám líto, že v něm nebude bydlet zrovna vaše rodina?

Já bych sem šel bydlet třeba hned, ale moje rodina se bohužel z Prahy stěhovat nemůže.

A důvod, mohu-li se zeptat?

Manželka je lékařka a má svou praxi na druhé straně Prahy, mladší dcera se hlásí na pražské gymnázium a rodiče, kteří s námi bydlí v jednom domě, jsou ve věku, kdy potřebují naši péči. Proto mám s libčickým sborem ČCE dohodu jen na rok a pak dojde k nové volbě.

Aha, a kdo jsou voliči?

Na rozdíl od katolické církve, která je vedena shora, u evangeliků je to naopak.

Odzdola?

Správně. U nás je základem vši moci sbor, jeho shromáždění a jeho hlasování.

To zní jako demokracie.

A také to demokracie, fungující v přesně propracovaném systému, je.

Zkuste mi ten systém nějak hodně jednoduše vysvětlit, prosím.

Shromáždění zvolí zhruba na pět let staršovstvo, jakousi výkonnou jednotku, představenstvo. Staršovstvo si pak zvolí kurátora, což je něco jako předseda vlády nebo předseda představenstva, a vybírá faráře, tedy jako prezidenta.

Vybírá, nebo volí?

Staršovstvo kurátora i faráře pouze navrhuje. Návrh se pak musí volbou potvrdit na sborovém shromáždění.

Jsou tedy voleni a mohou být i odvoláni?

Samozřejmě, že ano. Evangelíci ctí přesnou demokracii a věří, že po špatných zkušenostech se vším tím jmenováním „shůry“ je toto pojetí o něco blíží Boží vůli. Že totiž Bůh působí v srdci každého z nás a pokud se to podaří vydolovat napovrch a sečíst, je to také jakoby „shůry“.

Na jak dlouho je tedy farář zvolen?

Maximálně na pět let, pak se volba musí opakovat.

Není to pro vás demotivující, rozjždět svou činnost pouze na jeden rok?

Není. V každém jednotlivém setkání a v každém společném konání je obsažený celý smysl, o který je třeba usilovat. Za každé setkání a za každou dobrou věc jsem vděčný. Zatím mi to takto úplně stačí a těší mě to.

Takže za rok budou nové volby?

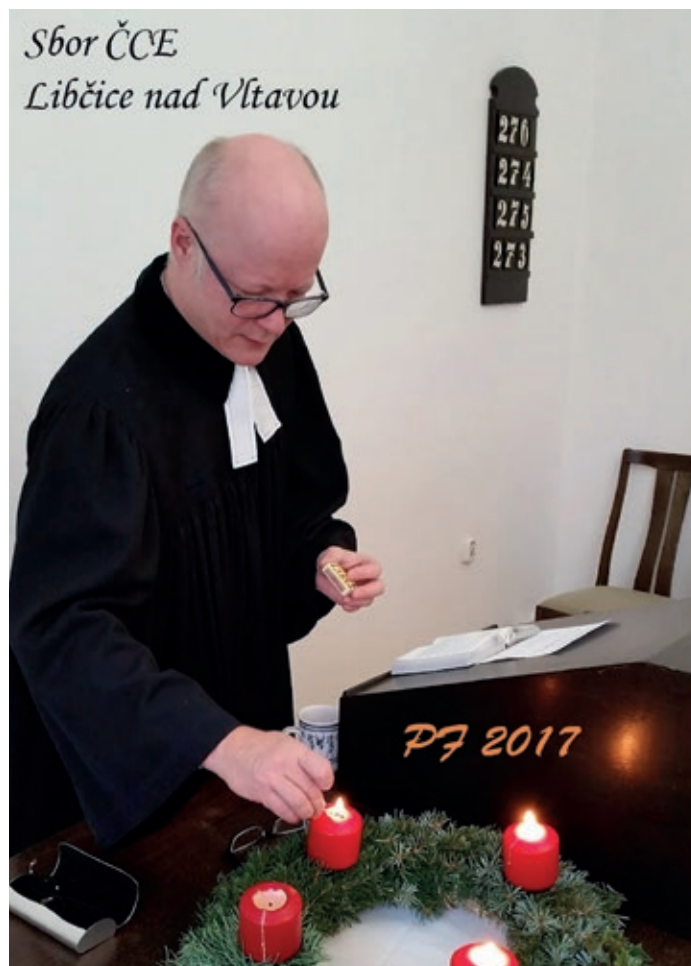
Ano. Za rok se sejdem k novému zvažování a k nové volbě. Jsme jasné domluveni, že to bude z obou stran úplně svobodné rozhodování, což je skvělé. Volba může padnout i na mě, ale nemusí, protože pro sbor je ideální, aby byla fara obydlená a vyrůstaly v ní děti. V tom se všichni shodujeme.

Co nového byste svým farníkům, případně veřejnosti chtěl nabídnout?

Nemám zatím přesnou koncepci. Ale chci nabídnout hodně otevřené a přátelské dveře – to je taková naše křesťanská hantýrka - a působit tak, abych ostatní neotravoval a nenudil. Řídím se totiž jedenáctým přikázáním, které bylo k Desateru Božích přikázání připsáno pro faráře: „Nebudeš smrtelně nudit“.

Tento náš rozhovor nemá konec, což je myslím přesně to, co je posláním dobrého faráře, jak jsem se od Tomáše Cejpa dozvěděla. Mluvili a psali jsme si několikrát a dokonce jsem jej měla možnost vidět při práci, neboť jsem přijala jeho pozvání na bohoslužbu na zlatou neděli. Šla jsem tam coby ateistka s určitými rozpaky, které se však ukázaly být naprosto zbytečné. Byla jsem uvítána panem farářem i sborem jako vzácný host, a tak jsem tiše poslouchala, vnímala atmosféru a koukala kolem sebe. A co jsem viděla? Přátelství, lásku, ohleduplnost a úctu. A také mi došlo, že pro dobrého faráře je důležitý nejen obsah jeho kázání, ale i forma. T. Cejp umí udržet pozornost svých posluchačů a vůbec se neobává osvěžit kázání jemným vtipem. Prostě náš nový evangelický farář, zdá se, zatím splňuje jedenácté přikázání na sto procent – rozhodně to nebyla žádná nuda.

Foto a text: Hannah Bartíková

PROSINEC VE

FOTOGRAFII

...a přišel i Mikuláš

Začátek adventu, kterému vévodí pro děti atraktivní svátek sv. Mikuláše jako předzvěst dlouho očekávaných Vánoc, nelze ponechat bez povšimnutí. Stejně jako v minulých letech i letos, tentokrát již 4. prosince, pořádá odbor všestrannosti TJ Sokol tzv. Mikulášský závod, takže naši gymnasté si v sokolovně poměřili síly a předvedli nejen Mikulášovi Evženovi, čertovi Kájovi a andělce Verče, ale i svým rodičům, co již umí. A nebylo toho málo. Ani závodníků ne. 14 dívek a 15 chlapců absolvovali poměrně náročný závod v prostných, na hrazdě a ve šplhu, jenž trval několik hodin. Všichni zúčastnění si zaslouhují pochvalu za své výkony, proto také byli bez rozdílu odměněni zlatou čokoládovou medailí a balíčkem sladkostí přímo od Mikuláše.

Ovšem závod je závod, a tak došlo i na spravedlivé bodování a vyhlášení těch nejlepších. Ti si kromě čokoládových medailí, jež v mnohých případech byly namísto použity jako povolený doping, byli pravými bronzovými, stříbrnými a zlatými medailemi dekorováni ti nejlepší. Vzhledem k rozdílnému věku od kategorie 0, tedy předškoláků, až po nejstarší žáky a žákyň byla rozdána spousta medailí, takže přesný výčet jmen dekorovaných hledejte na stránkách Sokola.

Já bych na tomto místě raději pochválila nejen vítěze, ale především náčelníka Jardu Nováka, který neúnavně již od studentských let „dělá“ gymnastiku a dodnes ochotně předává své zkušenosti generacím mladším, a to nejen malým gymnastům a gymnastkám, ale i nastupující generaci trenérů, protože jediné s nimi si Sokol zajistí kontinuitu a výchovu mládeže ke sportu. Protože jsem jedna z bývalých svěřenců Jardy Nováka, kterému se teď snažím pomoci v rámci svých časových a fyzických možností a podpořit jej v jeho chvályhodné činnosti, tak vím přesně, o čem mluvím a co vše to obnáší.

Jedinou odměnou nám jsou stále se zlepšující výkony dětí a jejich nadšení a radost, s kterou na své tréninky docházejí. Kdybych přeci jen směla zmínit nějaká konkrétní jména, tak mezi ty nejlepší dívky, které chodí do Sokola již několik let, patří určitě Nikola Bezděková a Adéla Houšková, které se nedávno dokonce zúčastnily svého prvního velkého závodu v Praze. Kromě nich máme v týmu pár dalších talentů jako je např. Nelis Tajčová. Všechny tři dívky také předvedly během Mikulášského závodu své první sestavy

v prostných s hudbou a sklídily za svou náročnou akrobacií velký potlesk. Cvičily s půvabem, jenž si možná ještě ani neuvědomují, a tak jsem v očích jejich babiček a maminek zahlédla i odlesk slz dojetí...

A kluci? Ti nám rostou před očima do síly, což dokazuje zejména Adam Racek, Dan Kruliš, Vojta Kolář a Denis Lamich. I oni nedávno absolvovali v Praze svůj první velký závod a zhostili se jej skvěle. Mužská gymnastika je jeden z nejtěžších sportů vzhledem k obtížným silovým prvkům, takže chlapci musí být trpěliví a počkat si, až vyrostou. Tady se nedá nic uspěchat. Přesto je až neuvěřitelné, kolik houževnatosti a nečekané síly se v jejich ještě chlapeckých postavách skrývá. Skvělým vzorem pro ně jsou jejich jen o pár let starší trenéři, zejména pak Karel Janda, který na všech závodech, jichž se zúčastní, stojí vždy na stupních vítězů.

Gymnastika resp. všestrannost je velmi náročný sportovní obor. Zahrnuje širokou škálu disciplín, náročnost na obratnost, koordinaci, sílu, vytrvalost a trpělivost. Každý prvek vyžaduje systematický trénink a svůj čas. Je nezbytné každý cvik opakovat třeba i tisíckrát, dokud se nepovede. Ale když se pak povede, je to prožitek, který stojí za to. O tom by nám mohli vyprávět už i ti naši nejmladší svěřenci. Z tohoto pohledu je každý z nich již velkým vítězem, protože zvládnout už jen kotoul vpřed a vzad, je výkon hodný obdivu, což ocenil i sám Mikuláš.

Text a foto: Hannah Bartíková

STOLNÍ TENIS

Před vánočními svátky skončila první polovina všech soutěží stolního tenisu, ve kterých hrají libčické oddíly. Zhodnocení první poloviny sezóny začínáme naší nejvyšší obsazenou soutěží, což je krajský přebor, kde hraje tým Sokol Libčice „A“ a v soutěži je prozatím na 3. místě. Nejlepším hráčem „A“ týmu je Václav Kraml, který doposud v soutěži neprohrál.

V okresním přeboru 1. třídy hraje mužstvo Sokol Libčice „B“. Nejlepším hráčem je Jaroslav Richter ml. a i jeho zásluhou je mužstvo na 2. místě soutěže.

Dalším naším týmem je Sokol Libčice „C“ a ten je po první polovině soutěže okresního přeboru 2. třídy na 1. místě tabulky. Nejlepším hráčem týmu je Jaroslav Richter st. Posledním naším zástupcem v soutěžích je Sokol Libčice „D“ hrající okresní přebor 3. třídy a v tabulce po první polovině soutěže je na 2. místě. Nejlepším hráčem tohoto týmu je dorostenec Jakub Manek.

Všechna čtyři mužstva jsou ve svých soutěžích nováčky, a i proto jsou jejich současná umístění o to cennější.

Tímto bychom chtěli poděkovat městu Libčice nad Vltavou a vedení místního Sokola za přízeň a podporu našemu sportu a ujistit všechny, že naši hráči se snaží ve svých zápasech podávat vždy ty nejlepší výkony a tím reprezentovat a zviditelnovat naše město i libčický Sokol v poměrně rozsáhlém regionu zejména zásluhou jejich účasti v krajském přeboru.

Všechny výsledky, termíny a další podrobnosti najdete na www.sokollibcice.cz.

Jan Spiegel

Dovolte mi, vážení sportovní přátelé a fanouškové AFK Libčice, na závěr roku, abych vám ve stručnosti sdělil pár informací o práci v našem klubu za rok 2016.

V soutěžním ročníku 2015/2016 se v mládežnických soutěžích na OFS Kladno umístilo

družstvo starších žáků na 1. místě. Je to velký úspěch celého úseku mládeže AFK Libčice. I další mládežnická družstva velice dobře reprezentovala náš klub. Velké poděkování za práci s mládeží patří všem trenérům a vedoucím mužstev.

Mužstvo dospělých „A“ skončilo v minulé sezóně na 2. místě o bod, který nás dělil k postupu do krajských soutěží Středočeského kraje (škoda).

V soutěži o pohár OFS Praha – západ se „A“ mužstvu podařil husarský kousek a tento pohár vyhrál. Tím postoupili do podzimní soutěže o pohár pořádaný Středočeským fotbalovým svazem. I v těchto zápasech se nám daří a porážíme mužstva z vyšších tříd a v jarní části sezóny 2017 hrajeme čtvrt finále. Vše však předčí výsledky „A“ mužstva v okresním přeboru Praha – západ, kde jsme se po podzimní části udrželi na 1. místě. Zde chci poděkovat všem hráčům, trenérům a funkcionářům klubu za vzornou přípravu k dosažení těchto výsledků. Mou povinností je však poděkovat všem fanouškům klubu za jejich podporu v zápasech i na venkovních hřištích. Těchto vynikajících výsledků by AFK nedosáhlo nebyť velké finanční a reklamní podpory zastupitelstva města Libčice nad Vltavou v čele s jejím starostou panem Ing. Pavlem Bartošem. Dále nesmím opomenout další významné sponzory klubu. Firmu SCREWS & WIRE Libčice a.s. (zast. ing. Petrem Kosíkem), firmu MAREL s.r.o. (zast. panem Františkem Hudkem), firmu ČITA (zast. panem Jiřím Moravcem) a firmu Autoopravna (zast. panem Josefem Regnemerem). Všem těmto sponzorům patří velký dík za vyrovnaný rozpočet a chod klubu. Nevyjmenoval jsem všechny drobné sponzory, ale i těm patří velké poděkování.

Co nás čeká v příštím roce? Úspěšně zvládnout soutěž dospělých v okresním přeboru, dále poctivě pracovat s naší mládeží, která také velmi dobře reprezentuje náš klub a naše město.

Dobudovat ve spolupráci s městem 2 nohejbalové kurty pro sportovní vyžití členů AFK a občanů města Libčic.

Závěrem mi dovolte, abych vám za fotbalový klub AFK Libčice popřál hodně zdraví v roce 2017.

Zdeněk Sedlák, prezident klubu

Naše nejmladší fotbalové naděje.

Foto: Pavel Bartoš

ŠACHOVÝ KLUB LIBĚHRAD

ŠK Liběhrad je dlouholetým matadorem šachových soutěží. Družstvo Liběhrad A je účastníkem krajské soutěže a družstvo Liběhrad B hraje v regionálním přeboru. Oddílové schůzky se konají pravidelně každý čtvrtek v 18 hodin v místnosti klubu seniorů, Letecká čp. 457. Výsledky družstev jsou v příložených tabulkách.

Krajská soutěž A – Družstvo Liběhrad A

Poř. Družstvo	V	R	P	Body	Skóre	Partie
1. Příbram Baník A	5	0	0	15	27.5	20
2. Český Lev Kolečovice A	4	1	0	13	30.0	26
3. ŠK KDJS Sedlčany A	4	0	1	12	22.5	15
4. Sokol Buštěhrad A	3	0	2	9	24.0	19
5. TJ Neratovice C	3	0	2	9	23.5	13
6. SK DDM Slaný-ŠK Velvary A	2	1	2	7	22.0	17
7. Sokol na Mělnice A	2	1	2	7	21.5	15
8. ŠK Liběhrad Libčice A	2	0	3	6	15.0	13
9. Čaissa Úholičky B	1	0	4	3	15.5	10
10. Sokol Hostivice A	1	0	4	3	13.0	9
11. ŠK Řevnice A	1	0	4	3	12.5	8
12. TJ Neratovice D	0	1	4	1	13.0	5

Regionální přebor B – Družstvo Liběhrad B

Poř. Družstvo	V	R	P	Body	Skóre	Partie
1. ŠK Spartak Čelákovice A	4	0	0	12	25.0	21
2. AERO Odolná Voda A	4	0	0	12	25.0	20
3. Joly Lysá nad Labem F	4	0	0	12	21.5	19
4. Sokol Brandýs nad Labem A	3	0	1	9	18.5	13
5. Cayman Pharma Neratovice F	1	1	2	4	14.0	9
6. ŠK Liběhrad Libčice B	1	0	3	3	11.5	7
7. ŠK Karbo Benátky A	1	0	3	3	10.0	3
8. TJ Kralupy C	0	2	2	2	12.5	5
9. TJ Kralupy B	0	1	3	1	11.0	4
10. Cayman Pharma Neratovice E	0	0	4	0	11.0	6

Vladislav Tyban

ŠACHOVÝ KOUTEK

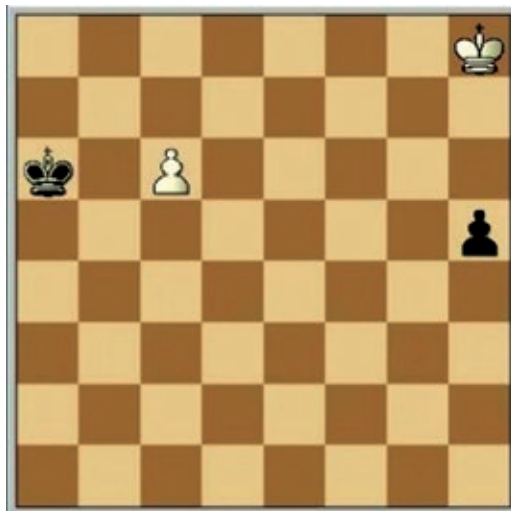
Každý měsíc pro příznivce šachu připravíme jednu studii k vyřešení.

Lednová je trochu staršího data, ale jistě stojí k zamyšlení. Jejím autorem je Richard Réti (1889 Pezinok - 1929 Praha), který po gymnáziu studoval na univerzitě matematiku, ale váhal prý mezi ní a šachy.

Údajně se rozhodl pro šachy, když v jedné šachové kavárně ztratil disertační práci a už se mu ji nechtělo psát znovu.

A tak matematiku nedostudoval, ale stal se slavným rakousko-uherským a posléze československým šachistou 20. let 20. století.

Svoji genialitu dokázal i ve skládání vynikajících šachových studií. 4. prosince 1921 v Ostrauer Morgenzeitung uveřejnil tuto, která patří k jeho nejznámějším vůbec. Bílý je na tahu a remizuje.

Řešení bude uvedeno v dalším čísle LN.

ZPÁTKY DO FORMY

Jistě také znáte takové to: „Vždyť Vánoce jsou jen jednou za rok, tak si dopřejeme...“. Toto tvrzení je sice pravdou, ale většinou to končí tak, že se od prvního adventu, tj. měsíc před Vánoci, začínáme ládovat vánočními lahůdkami od vaječného koňaku počínaje a večným ochutnáváním cukroví konče. Často si pak po Novém roce, kdy prozřeme, stěžujeme: „To je hrůza, jak já se jen dostanu zpět do kalhot? Vždyť jsem je oblékla ještě před pár týdny a dnes se do nich nevejdu.“

Jak tedy postupovat? Rozhodně nedoporučuji v návalu vzteku cvičit každý den až do úmoru, zvlášť pro ty, kteří se sportem nemají valné zkušenosti, mohlo by vás to odradit. Ideální je začít pozvolna. Mezi námi, pokud jsme do teď polehávali na kanapi, tak se to asi nezblázní. Začátečníci by tedy měli jednou až dvakrát týdně zařadit aerobní cvičení, které podpoří spalování přebytečných tuků. Zapomínat bychom také neměli na posilovací cvičení, které by mělo být nejlépe na konci aerobního cvičení, protože k čemu nám je štíhlá postava, když vypadáme jako rosol a když neumíme správně zapojit svalstvo ani v běžném životě. To se nejvíce a často nejbolestněji projeví při zakopnutí a případném pádu. Nechci nikoho strašit, ale je to fakt, že lidé, kteří celoživotně nedbají o vlastní tělo a svou kondici, končí ve stáří

často zdevastovaní s řídnutím kostí a mohou v těch nejhorších případech zůstat odkázáni na pomoc druhých. Trochu jsem odbočila, ale stále mluvím k začátečníkům, kteří se rozhodnou po svátcích cvičit. Po dvou týdnech bych jim doporučila cvičit pravidelně - minimálně třikrát týdně, nebo alespoň každý den strávit půl hodiny na čerstvém vzduchu a spojit to s procházkou rychlou chůzí.

Co se jídelníčku týče, po svátcích jsme všichni těžcí, špatně se nám tráví, a proto je vhodné stravu odlehčit, zařadit pravidelné jídlo. Minimálně třikrát denně větší jídlo, v případě hladu je žádoucí dopřát si menší svačinu. Svačina může mít podobu ořechů, zdravých müsli tyčinek, zeleniny, ovoce atd. Vyhybat bychom se měli především jednoduchým sacharidům jako je cukr, cukrovinky, slané pochutiny atd. Zařadit bychom měli především více zeleniny, pár kusů ovoce, kvalitní oleje jako je kokosový či olivový a přemýšlet o tom, co jíme, protože je pravdou, že jsme tím, co jíme.

Pokud si nevíte rady se shazováním přebytečných kilogramů a tápete v jídelníčku, neváhejte se obrátit na specialisty pro fitness a výživu, v dnešní době je to velmi běžnou záležitostí. Po měsíci vzniká nový návyk, tak vzhůru do toho a půl je hotovo. Jste na dobré cestě.

Ing. Veronika Jandová,

poradce pro zelené potraviny a výživu, fitness trenér

**Tisknout nebylo nikdy
snadnější...**

tiskoviny • reklamní předměty • fotodárky...

on-line

Vyzvedněte osobně nebo si nechte dovézt!
powerprint – 7x v ČR

powerprint.cz

Fotbalový klub AFK Libčice
si vás dovoluje pozvat na tradiční

SPORTOVNÍ KARNEVAL

do kulturního domu pořádaný v sobotu
28. 1. 2017 od 20:00
K poslechu a tanci hraje skupina „GRADACE“
Bohatá tombola!

A pro naše nejmenší pořádáme
v kulturním domě v neděli
29. 1. 2017 od 14:00
DĚTSKÝ KARNEVAL
Moderátorem je dětmi oblíbený
Evžen Novák.

A cartoon illustration of a girl with blonde hair, wearing a blue beanie with a black face, a purple coat, and purple boots. The beanie has two pom-poms and a black face with white eyes and a black nose. The girl has a yellow face and is smiling. She is wearing a purple coat with a fur collar, buttons, and pockets. She is also wearing purple boots with white laces.

A collection of 25 colorful clothing items arranged in a grid-like fashion. The items include: a pair of grey shorts with yellow stars; a blue sock; a white sock; a white bra; a green sweater; a blue scarf; a pair of pink pants; a pair of light pink pants; a patterned necktie; a white tank top; a purple leotard; a blue scarf with a green bow; a green skirt with pink polka dots; a pair of floral underwear; a white short-sleeved shirt; a red and yellow beanie; a striped scarf; a pair of blue pants with a yellow stripe; a pair of dark blue pants; a blue boot; a brown boot; a red shoe; a pair of purple mittens; a pink scarf; a yellow shirt on a hanger; a blue sweater; a green vest; a green t-shirt; and a red hoodie with a Santa Claus patch.

Ilustrace: Jiří Tyllér. Za jazykovou správnost zodpovídá: Hana Tyllérová. Grafické zpracování: Ondřej Pellar - Studio Klika. Tisk: Tiskárna Libertas a. s. Praha. Redakce si vyhrazuje právo texty redakčně upravovat, popřípadě krátit. Uveřejněné příspěvky nemusí nutně vyjadřovat názory redakční rady a za jejich obsahovou správnost zodpovídají podepsaní autoři. Náklad 1500 ks, zdarma, roznáška prostřednictvím České pošty do všech libečických domácností. Uzávěrka pro příjem příspěvků vždy k 15. dni v měsíci.

Vitání občánků

Kolébka s vyšíványými peřinkami, roztomilé básničky dětí ze školky, flétničky muzikantů ze ZUŠ, napařádné slečny v šatičkách a kloučkové, aby je náhodou někdo neměl za holky, přišli rovnou v džínách. K tomu pyšní rodiče, dojatí prarodiče, starší sourozenci, proslov pana starosty Pavla Bartoše a zápis do pamětní knihy paní matrikářce Zdeňky Mackovičové. Kytky, dárky, fotky... Každých půl roku zdánlivě stejný scénář, ale pokaždé je to jiné. Pokaždé je slavnostní uvítání dětí do našeho města pro rodiče neopakovatelným okamžikem, na který budou později se svými dětmi při prohlížení fotografií vzpomínat možná celý život. Přejeme všem, aby to byly vždy jen šťastné vzpomínky.

Hannah Bartíková

Anežka Posledníková

Denisa Kejmarová

Anna Titěrová

Filip Flégl

Edita Ledinská

Daniela Vacková

Josef Bouda

Karel Kacovský

Lucie Vošická

Nela Nehybová

Rudolf Štis

Vojtěch Lněnička

Tereza Dostálová

Tereza Uřešová

Zdeněk Náprstek